ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ 13ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1984 [1]

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Νομισματικά εξισωτικά ποσά — κατάργηση — μεταβατικά μέτρα»

Υπόθεση 278/84 R

Περίληψη

Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις λήψεως — Στάθμιση όλων των σχετικών συμφερόντων
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 185 και 186)

Στην υπόθεση 278/84 R,

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ, εκπροσωπούμενη από τον Martin Seidel, Ministerialrat, και από τον Dietrich Ehle, δικηγόρο Κολωνίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη γραμματεία της πρεσβείας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

αιτούσα,

κατά

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, εκπροσωπούμενης από το νομικό της σύμβουλο, Peter Karpenstein, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Manfred Beschel, μέλος της νομικής υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΔΙΑΤΑΞΗ

1 Η κυβέρνηση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Νοεμβρίου 1984, υπέβαλε αίτηση με την οποία ζητεί την αναστολή της εκτέλεσης των άρθρων 1, 2 και 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2677/84 της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 1984, περί λήψεως μεταβατικών μέτρων με σκοπό την ανατίμηση της αντιπροσωπευτικής ισοτιμίας του γερμανικού μάρκου την 1η Ιανουαρίου 1985 (ΕΕ L 253 της 21. 9. 1984, σ. 31). Την ίδια ημέρα η αιτούσα άσκησε προσφυγή με την οποία ζήτησε την ακύρωση των εν λόγω διατάξεων.

2 Ο παραπάνω κανονισμός εκδόθηκε βάσει του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 855/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί του υπολογισμού και της κατάργησης των νομισματικών εξισωτικών ποσών που εφαρμόζονται σε ορισμένα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 90 της 1. 4. 1984, σ. 1), το οποίο επιτρέπει στην Επιτροπή να θεσπίσει «τα αναγκαία μεταβατικά μέτρα», προκειμένου «να αποφευχθούν διαταραχές λόγω της ανατίμησης των αντιπροσωπευτικών ισοτιμιών του γερμανικού μάρκου και του ολλανδικού φιορινιού την 1η Ιανουαρίου 1985».

3 Ο προσβαλλόμενος κανονισμός καθορίζει στο άρθρο 1, όσον αφορά τα σιτηρά, μια μέγιστη ποσότητα 2,5 εκατομμυρίων τόνων, η οποία μπορεί να πωληθεί στην αντιπροσωπευτική ισοτιμία που εφαρμόζεται επί του παρόντος. Πάνω από το ανώτατο αυτό όριο, εφαρμόζεται η ισοτιμία που ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 1985. Το παραπάνω άρθρο εφαρμόζεται αναδρομικώς από τις 14 Σεπτεμβρίου 1984.

4 Όσον αφορά τη ζάχαρη, η Επιτροπή έκρινε ότι η εφαρμογή, από 1ης Ιανουαρίου 1985, νέας ισοτιμίας θα παρακινούσε τους βιομήχανους να πωλήσουν αμέσως στους οργανισμούς παρεμβάσεως τις ποσότητες ζάχαρης που κανονικά διατίθενται στο εμπόριο μετά την εν λόγω ημερομηνία. Κατά συνέπεια, στο άρθρο 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή προέβλεψε την εφαρμογή της νέας αντιπροσωπευτικής ισοτιμίας αμέσως μετά την έναρξη ισχύος του τελευταίου, δηλαδή στις 21 Σεπτεμβρίου 1984.

5 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του προσβαλλόμενου κανονισμού ορίζει την εφαρμογή νέας σταθμισμένης τιμής ζαχαροτεύτλων για το σύνολο της περιόδου εμπορίας 1984/85, για το λόγο ότι, διαφορετικά, οι παρασκευαστές ζάχαρης θα εξακολουθούσαν ακόμα και το 1984 να αγοράζουν αναγκαστικά τα ζαχαρότευτλα σε αυξημένη τιμή, δεδομένου ότι η συγκομιδή γίνεται από Οκτώβριο μέχρι Δεκέμβριο, για να τα μεταπωλήσουν το 1985 σε χαμηλότερη τιμή, οπότε

θα ζημιώνονταν. Ομοίως, σχετικά με το άμυλο γεωμήλων, για να μην επιβαρυνθούν μόνο οι παρασκευαστές από τη μείωση της αξίας που θα επέλθει την 1η Ιανουαρίου 1985, το άρθρο 3, παράγραφος 2, του προσβαλλόμενου κανονισμού ορίζει ότι η προσαρμογή των τιμών γίνεται για όλη την περίοδο εμπορίας 1984/85.

6 Η αιτούσα επισημαίνει με τις παρατηρήσεις της ότι, εφόσον η τροποποίηση της αντιπροσωπευτικής τιμής μετατροπής και η κατάργηση των θετικών εξισωτικών ποσών συνοδεύονται, όσον αφορά τους απασχολούμενους στο στάδιο της παραγωγής (γεωργίας), από απώλεια εισοδήματος στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, οι υπουργοί γεωργίας συμφώνησαν επί ορισμένου συστήματος αντισταθμίσεως (άρθρα 3 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 855/84). Όσον αφορά όμως το στάδιο της διάθεσης στο εμπόριο και της μεταποίησης (επόμενοι επιχειρηματίες), η πτώση των τιμών του θα επέλθει την 1η Ιανουαρίου 1985 καταλήγει επίσης σε μείωση της αξίας των αποθεμάτων κατά 5,2 %. Για το λόγο αυτό, ο κανονισμός του Συμβουλίου 855/84 περιέλαβε στο άρθρο του 7 μία εξουσιοδότηση προς την Επιτροπή, βάσει της οποίας η Επιτροπή όφειλε να θεσπίσει σύστημα προοριζόμενο να αντισταθμίσει την πτώση των τιμών στο στάδιο της διάθεσης στο εμπόριο και της μεταποίησης.

7 Παρά τις έντονες προσπάθειες της αιτούσας, η καθής παραμέλησε επί μήνες να καταρτίσει σχέδιο κανονισμού για την αντιστάθμιση της πτώσης των τιμών. Εξάλλου, τα μεταβατικά μέτρα που θεσπίστηκαν τελικά δεν προέβλεπαν κανένα σύστημα διορθωτικού χαρακτήρα προοριζόμενο να αντισταθμίσει την πτώση των τιμών, αλλά, αντιθέτως, τροποποίησαν, εις βάρος των ενδιαφερόμενων γερμανικών οικονομικών ομάδων, το χρονικό σημείο κατά το οποίο είχε οριστεί η εφαρμογή των νέων αντιπροσωπευτικών ισοτιμιών που είχε καθορίσει ο κανονισμός 855/84 του Συμβουλίου, καθώς και τα σχετικά με τις οργανώσεις αγοράς συστήματα παρεμβάσεως.

8 Κατά συνέπεια, η αιτούσα φρονεί ότι η καθής παρέβη το άρθρο 7 του κανονισμού 855/84, το οποίο επιτρέπει την καταβολή ενισχύσεων αποκλειστικά από την Κοινότητα προς αντιστάθμιση των ζημιών που υπέστησαν οι επόμενοι επιχειρηματίες και όχι την πρόβλεψη πρόωρης εφαρμογής των νέων αντιπροσωπευτικών ισοτιμιών.

9 Εξάλλου, η αιτούσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

— η καθής δεν επέτρεψε στις εθνικές κυβερνήσεις, στο πλαίσιο της διαδικασίας των επιτροπών διαχειρίσεως, να προετοιμαστούν καταλλήλως, ώστε να εκφέρουν τη γνώμη τους επί του νέου σχεδίου κανονισμού·

— ο καθορισμός ανωτάτου ορίου για τις πωλήσεις σιτηρών στους οργανισμούς παρεμβάσεως ευνοεί αδικαιολογήτως τους επιχειρηματίες που βρίσκονται στις περισσότερο ευνοημένες περιοχές, οι οποίοι έχουν ήδη αγοράσει το εμπόρευμα από τους παραγωγούς και το έχουν μεταπωλήσει στους οργανισμούς παρεμβάσεως πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού·

— η μέθοδος υπολογισμού του σταθμισμένου συντελεστή που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού είναι εσφαλμένη·

— το άρθρο 3, παράγραφος 2, δημιουργεί διακρίσεις εις βάρος των παραγωγών αμύλων γεωμήλων σε σχέση με τους άλλους παραγωγούς αμύλων·

— ο κανονισμός παραβιάζει τις αρχές της μη αναδρομικότητας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

10 Η αναστολή είναι επείγουσα, διότι τα μεταβατικά μέτρα εφαρμόζονται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1984 και η εκτέλεση των εν λόγω μέτρων θα συνεπαγόταν ανεπανόρθωτες οικονομικές συνέπειες.

11 Στους παραπάνω λόγους η καθής απαντά ότι στόχος του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 855/84 δεν ήταν να θεσπιστεί αποζημίωση για το στάδιο της μεταποίησης και της διάθεσης στο εμπόριο, πράγμα που ποτέ δεν συζητήθηκε στο πλαίσιο των υπηρεσιών του Συμβουλίου. Η μόνη αποζημίωση που θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί θα ήταν μια αποζημίωση που θα χρηματοδοτούνταν από εθνικά κεφάλαια για τα υφιστάμενα κατά την κρίσιμη ημερομηνία αποθέματα. Άλλωστε, το προαναφερθέν άρθρο 7 δεν περιλαμβάνει καμία διευκρίνιση ως προς τις λύσεις που θα επέτρεπαν να επιτευχθούν τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα και ούτε υπάρχει σχετική μονομερής δήλωση της αιτούσας υπό μορφή πρακτικού. Στο πλαίσιο αυτό, δεν πρέπει να λησμονείται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 855/84, η Κοινότητα συμμετέχει στη χρηματοδότηση των ζημιών λόγω ανατίμησης που έχει υποστεί το σύνολο των γερμανών παραγωγών μόνο κατά το 1/7 περίπου του συνολικού κόστους. Διευκρινίζει δε ότι οι κανόνες που περιλαμβάνει ο κανονισμός 2677/84 περιορίζονται στο απολύτως αναγκαίο. Έτσι, προβλέφθηκαν εξαιρέσεις για τα σιτηρά ως προς τις ποσότητες που αντιστοιχούν σ' αυτές που, λαμβανομένης υπόψη της πλούσιας συγκομιδής που αναμενόταν, θα προσφέρονταν υπό συνήθεις συνθήκες στους οργανισμούς παρεμβάσεως στον εν λόγω τομέα. Η καθής αντικρούει επίσης και τους άλλους λόγους που προβάλλει η αιτούσα.

12 Κατά την καθής, η αιτούσα, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, δεν υπερασπίζεται ίδιο συμφέρον αλλά αποκλειστικά το συμφέρον τρίτων. Άλλωστε, η αίτηση αναστολής δεν ανταποκρίνεται στα συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, διότι η αναστολή του άρθρου 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού σημαίνει ότι η γερμανική βιομηχανία ζάχαρης, καθώς και οι γερμανοί παρασκευαστές αμύλου γεωμήλων οφείλουν να καταβάλουν στους προμηθευτές ζαχαροτεύτλων και γεωμήλων τις κατώτατες τιμές που έχουν υπολογιστεί βάσει των παλαιών συντελεστών μετατροπής. Κατά τα λοιπά, ισχυρίζεται ότι δεν αποδείχτηκε ούτε το επείγον ούτε η αναγκαιότητα των ζητούμενων μέτρων. Αντιθέτως, η προσφεύγουσα περίμενε την τελευταία ημέρα της ταχθείσας προθεσμίας για να ασκήσει την προσφυγή της.

13 Η καθής παρατηρεί ότι η αιτούσα πέτυχε να επιβάλει στο Συμβούλιο πρόωρη καταβολή της ειδικής ενίσχυσης προς τους γερμανούς γεωργούς, από 1ης Ιουλίου 1984, ισχυριζόμενη ότι η αγορά «θα προέβλεπε κατά μεγάλο μέρος, από το δεύτερο κιόλας εξάμηνο του 1984», τη μεταβολή της πράσινης τιμής του γερμανικού μάρκου που αποφασίστηκε την 1η Ιανουαρίου 1985. Συνεπώς, αν έτσι είχαν τα πράγματα, δεν μπορούσε, εν πάση περιπτώσει, να υπάρξει, στον τομέα των σιτηρών, θέμα σημαντικών ζημιών κατά το στάδιο της διάθεσης στο εμπόριο. Όσον αφορά τη ζάχαρη, στον τομέα αυτό συνήθως δεν υπάρχουν σχεδόν καθόλου παρεμβατικές πωλήσεις, οπότε η ζημία δεν μπορεί να θεωρηθεί σοβαρή. Ως προς το άμυλο γεωμήλων δεν προβλεπόταν παρέμβαση επί κοινοτικού επιπέδου. Στους δυο παραπάνω τομείς, τα συμφέροντα των βιομηχάνων ελήφθησαν δεόντως υπόψη με μείωση της τιμής κτήσεως.

14 Ούτε η ζημία μπορεί να θεωρηθεί ανεπανόρθωτη. Πράγματι, οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, όσον αφορά τη ζάχαρη και τα σιτηρά, μπορούν να συνεχίσουν να πωλούν στον οργανισμό παρεμβάσεως τα αποθέματά τους σε απεριόριστες ποσότητες και, σε περίπτωση ακύρωσης του κανονισμού επί της ουσίας, δεν υπάρχει καμιά απολύτως δυσκολία να επικαλεστούν και να επιβάλουν την παλιά υψηλότερη τιμή παρεμβάσεως. Αντιθέτως, σε περίπτωση αναστολής, θα γίνονταν μαζικές παρεμβατικές πωλήσεις, αποκλειστικά για κερδοσκοπικούς λόγους, οι οποίες θα συνεπάγονταν για το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων πρόσθετα έξοδα τα οποία θα ανέρχονταν σε πολλές εκατοντάδες εκατομμυρίων ECU, πράγμα που και η ίδια η αιτούσα αναγνώρισε. Υπ' αυτές τις περιστάσεις, είναι προφανές ότι η αναστολή δεν μπορεί να θεωρηθεί ως προσωρινό μέτρο, το οποίο δεν προδικάζει την απόφαση επί της ουσίας. Όσον αφορά το άμυλο από γεώμηλα, η αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων δεν περιλαμβάνει κανένα στοιχείο που να επιτρέπει την πιθανολόγηση ανεπανόρθωτης ζημίας.

15 Δεν αμφισβητείται ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας αναστολής εκτελέσεως, τα ζητούμενα μέτρα πρέπει να είναι προσωρινά με την έννοια ότι δεν προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας.

16 Σχετικά, φαίνεται ότι ο κύριος λόγος που προβάλλει η αιτούσα είναι ότι το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 855/84 δεν εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να θεσπίσει μεταβατικά μέτρα σαν αυτά που έλαβε η Επιτροπή με τον προσβαλλόμενο κανονισμό. Αντιθέτως, η εν λόγω διάταξη εισήχθη, κατόπιν πιέσεων της αιτούσας, για την επίλυση του προβλήματος της μείωσης της αξίας των αποθεμάτων των επομένων επιχειρηματιών ύστερα από τη μεταβολή της αντιπροσωπευτικής τιμής μετατροπής του γερμανικού μάρκου την 1η Ιανουαρίου 1985.

17 Στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων αρκεί να διαπιστωθεί ότι η ερμηνεία αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί προφανής, ώστε το Δικαστήριο να μπορεί να τη δεχτεί χωρίς σοβαρό κίνδυνο να προδικαστεί η επιχειρηματολογία που πρέπει να αναπτυχτεί επί της ουσίας.

18 Για τη λήψη προσωρινών μέτρων, πρέπει όχι μόνο τα προβαλλόμενα πραγματικά και νομικά περιστατικά να δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη τους, αλλά επιπλέον τα λαμβανόμενα μέτρα να είναι επείγοντα υπό την έννοια ότι είναι αναγκαίο να ληφθούν και να παραγάγουν τα αποτελέσματά τους πριν από την έκδοση της απόφασης επί της ουσίας προς αποφυγή επελεύσεως στον αιτούντα διάδικο σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας.

19 Κατά την αιτούσα, το επείγον συνίσταται στο γεγονός ότι η διάρκεια ισχύος του μεταβατικού συστήματος που καθιερώνει ο προσβαλλόμενος κανονισμός περιορίζεται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1984 και ότι, κατά συνέπεια, η απόφαση στην υπόθεση της κύριας δίκης θα εκδοθεί πολύ αργά. Τα προβλεπόμενα στον προσβαλλόμενο κανονισμό μεταβατικά μέτρα, εξεταζόμενα στις λεπτομέρειές τους, συνεπάγονται, για τους επόμενους επιχειρηματίες, σημαντικές οικονομικές επιβαρύνσεις, 300 περίπου εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων.

20 Μολονότι μπορεί το πρόβλημα, θεωρούμενο μόνο από τη σκοπιά της αιτούσας, να παρουσιάζει, εκ πρώτης όψεως, κάποιον επείγοντα χαρακτήρα, πρέπει, στο πλαίσιο της διαδικασίας εφαρμογής των άρθρων 185 και 186 της συνθήκης ΕΟΚ, να σταθμιστεί το σύνολο των εμπλεκόμενων συμφερόντων.

21 Στην προκειμένη περίπτωση, είναι δεδομένο ότι, αν το Δικαστήριο αναστείλει την εφαρμογή του προσβαλλόμενου κανονισμού, μαζικές ποσότητες των επίμαχων προϊόντων θα πωληθούν στους οργανισμούς παρεμβάσεως πριν από το τέλος του 1984. Η ίδια η αιτούσα δεν αμφισβητεί ότι οι ποσότητες που θα πωλούνταν κατ' αυτό τον τρόπο θα ήταν περίπου ισοδύναμες προς εκείνες που κανονικά θα προσφέρονταν κατά τη διάρκεια ολόκληρου του τριμήνου, δημιουργώντας έτσι, αναπόφευκτα, σοβαρή διαταραχή στην αγορά. Ούτε είναι επίσης δυνατό να αγνοηθεί σχετικά ο κίνδυνος καθαρά κερδοσκοπικών προσφορών προς τους οργανισμούς παρεμβάσεως. Υπ' αυτές τις περιστάσεις, η αναστολή θα κατέληγε, κατά πάσα πιθανότητα, στο να προδικάσει το αποτέλεσμα της διαφοράς ως προς την ουσία.

22 Όσον αφορά τη ζάχαρη και τα σιτηρά, φαίνεται, επί πλέον, ότι, σε περίπτωση μεταγενέστερης ακύρωσης του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι επιχειρηματίες που θα έχουν πωλήσει τα εν λόγω προϊόντα στους οργανισμούς παρεμβάσεως σε χαμηλότερη τιμή θα τύχουν αυτομάτως μιας καταβολής που θα αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ της τιμής που τους έχει καταβληθεί και της παλαιάς υψηλότερης τιμής παρεμβάσεως, χωρίς καν να είναι υποχρεωμένοι να κινήσουν τη διαδικασία αγωγής αποζημιώσεως. Επομένως, δεν είναι δυνατό να υπάρξει ως προς αυτούς θέμα ανεπανόρθωτης ζημίας. Για το άμυλο γεωμήλων που δεν είναι προϊόν παρεμβάσεως, η αιτούσα δεν έθεσε θέμα υπάρξεως ειδικής ανεπανόρθωτης ζημίας.

23 Εξάλλου, πρέπει να τονιστεί ότι, μετά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 25ης και 26ης Ιουνίου 1984 στο Fontainebleau, το Συμβούλιο δέχτηκε να αυξήσει από 3 σε 5 % συντελεστή αποζημιώσεως για τους γερμανούς γεωργούς, μέχρι το 1988, και να χορηγήσει, από 1ης Ιουλίου 1984, την αυξηθείσα κατ' αυτό τον τρόπο ενίσχυση, ενώ η αιτούσα είχε ισχυριστεί ότι η αγορά θα προέβλεπε, κατά μεγάλο μέρος, ήδη από το δεύτερο εξάμηνο του 1984, τη μεταβολή της πράσινης τιμής του γερμανικού μάρκου που αποφασίστηκε για την 1η Ιανουαρίου 1985. Εν όψει της παραπάνω δηλώσεως, φαίνεται αμφίβολο οι επιχειρήσεις μεταποιήσεως και εμπορίας στον τομέα των σιτηρών να είναι ακόμα εφοδιασμένες με σημαντικές ποσότητες στην παλαιά τιμή, και επομένως να έχουν υποστεί σοβαρή ζημία. Όσον αφορά τη ζάχαρη, οι διάδικοι συμφωνούν ότι οι παρεμβατικές πωλήσεις είναι σχεδόν ανύπαρκτες, οπότε η ζημία δεν μπορεί επίσης να θεωρηθεί σοβαρή. Το ίδιο ισχύει και για το άμυλο γεωμήλων, το οποίο δεν είναι προϊόν παρεμβάσεως. Όσον αφορά τα δυο τελευταία προϊόντα, πρέπει να επισημανθεί ότι το άρθρο 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού, όχι μόνο δεν ζημίωσε τους παρασκευαστές ζάχαρης και αμύλου γεωμήλων, αλλά, αντιθέτως, έλαβε υπόψη τα συμφέροντά τους μειώνοντας τις τιμές κτήσεως.

24 Υπ' αυτές τις περιστάσεις, δεδομένου ότι η αιτούσα δεν μπόρεσε να αποδείξει την ύπαρξη σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας, δεν είναι ανάγκη να εξεταστεί η εναλλακτική πρόταση στην οποία προέβη η αιτούσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ζητώντας να ανασταλεί ο κανονισμός και να επιτραπεί στους οργανισμούς παρεμβάσεως και τους άλλους ενδιαφερόμενους επιχειρηματίες να εξαρτήσουν την καταβολή της διαφοράς της τιμής, που θα προκύψει από την εν λόγω αναστολή, από τη σύσταση εγγυήσεως. Πράγματι, ακόμα και ένα σύστημα εγγυοδοσίας δεν θα ήταν ικανό να εμποδίσει κερδοσκοπικές πωλήσεις προς τους οργανισμούς παρεμβάσεως.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

αποφαινόμενος προσωρινώς

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 13 Δεκεμβρίου 1984.

Ο γραμματέας
κ.α.α.

J. A. Pompe

Βοηθός γραμματέας

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart